

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1689-04-04)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1689-04-04)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 6. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000004.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 4. april 1689. Access. 8. Egenhændigt. Rødt laksegl. På bagsiden har T. noteret: »Skrifiuet 4. Aprilis 1689. Bekommet 4. Maii«. I marginen har han skrevet adskillige af de navne A. M. ønsker oplysning om.

A. M. har modtaget to breve fra T. (af » 29/11 og 24/2« o: 24/11 og 23/2!) og ser af det sidste, at et brev fra ham ikke er nåt T., lian har derfor skrevet på ny sidste lørdag (o: 30/3— haves ikke!) og skriver nu atter, idet han gentager hovedindholdet af det tidligere brev. T.s glemte tøj kan ikke skaffes til veje og om debitoren Brockenhus intet oplyses. En af T. indgiven supplik må omredigeres. Giver råd i arvetvisten efter Markus Bjarnason, men kan ingen udlæg gøre. Vænter at besøge T. til efteråret og skal da medbringe meget af vigtighed for T.s værk, samt afskrift af þórðar saga hreðu og Laxdæla saga; ligeledes vil han anstrænge sig for at få Frostapingsbók afskrevet. Til gengæld beder han T. lade sin amanuensis afskrive en del af Flateyjarbók. Bartholins bog er snart færdig, A. M.s egen endnu ikke begyndt, da han må rette nogle steder deri efter et manuskript fra T., som han nu beder sig tilsendt, det nemlig, som er tilsendt T. fra Island, men selve originalen, ikke kopi deraf, endvidere ønsker han fortællingen om Einar Sökkason. Beder T. passe vel på, at den afdøde præst G. Miltzovs håndskrifter ikke adspredes, og vil gjerne købe deraf, hvad T. ikke selv begærer, særlig Alexanders saga og Örvar-Odds saga; sådanne antikviteter bør omhyggelig opspores, så meget mere som Svenskerne til foråret vil lade sligt samle i Norge. Bebuder ufred mellem Danmark og Sverig i anledning af den holstenske hertug. Udbeder sig en af Sigvats visers. 7og rådspørger T. om en række saga-personer og lokaliteter, mest vedrørende Island, Grönland, Vinland. Meddeler af nyheder, at af to herværende Islændere den ene er bleven soldat, den anden påtænker det, og at nogle mener, at der skal udskrives soldater fra Island.

Höitærede fornemme fautor!

Uppa hans bref af Datis 29. Novembris og 24. Februarii, medtekinn af mier 16. Januarii oc 25. Martii, svarade eg hönum a Laugardaginn var, med postinum, oc franqveradi eg til Postmester i Stavanger, þar eg af hans sidsta brefe fornam mitt firra skrif til hans innani Renteskrihver Bentzens Converte ¹ ei ad vera framkomid. Nu skrifa eg uppa nitt med skipe, som til Bergen (ad eg meina) reiser, og iterera eg so mikid sem eg man ur hinu minu brefe. ad töi, sem effter hefur ordit, stendur alldrei til ad fást igien, þar sa oreputerlege lidur i hans logemente eckert vill þar vid kannast; stulkan er firir löngu i burtu, sem hann upvartade, og giefur þad skulldina þar uppa, hvad þo ei mun satt vera. Brockenhus reiste strax hiedan med obetuludum peningunum, meinast (þo þad einginn vist viti) ad vera i Fyn, hvar þar, kann Capitain Michel ne eg ei ad uppspyria, so þad synist ei sie uppa þa peninga snarlega ad biggia, enn um sialfa forretninguna, sem eg hans vegna hafde, fer allra omdarlegast, þo eg ei mier kent geti. Eg effter hans ordre leverade supplicqven til Söffren] Vestersenþ ², oc þa eg strax effter villde heira ad um þetta, sagdist hann alltsaman med Postinnm burtsent hafa, so hun forandrast kinne, því ei feingist Confirmation effter henne so leidis stiladre; meinar hann, ad Contracten og Supplicquen mune nu loksens Monsr. Þormode i hönd komin vera, þo sökum postsins origtugheita hingadtil uppehalldist hafi. Eg hefe ei getad hier vid giört edur hann þetta firr vita latit, því eg skrifade skömmu effter i Bentzons Converte, enn sidan hefur ei gilldt um ad skrifa. Um þa prætension, sem Monsr. hefur uppa Marcusar Biarnasonar erfmgia, veit eg eigi hvad i Islandi muni giörast. Hun er speciosa, enn hann veit, hvörsu riectviser þeir eru a stundum. Þiker mier ovist, ad hun nockud i lag komist firr en firir hædsta retti; vill þad kosta een haaben peninga alltsaman, adur ute sie, og hvör veit, hvada undersleb þeir kunna ad giöra i buenu, so ecke neitt se til. Nu liggia sum Islandsför hier til hvitasunnu; sinest hönum þa ei sa eini vegur ad sækia Kongl. Missive til Amptmansins, ad hann einnhvern tilsetie sökina effter landslögum ad utfæra? betta ef hönum þianlegts. Þpiker edur og hvörninn hann vill þessu haga lata, lætur hann mig med allra firsta vita, því ei er langt respit firer hende, oc lætur hann þa sinu b'refe filgia Concept af Supplicqven, sem hann vill inngefa lata, sem og avisar, hvar peningar til alls þessa takast skulu, þar eg sialfur sökum efnaröta ei þat giöra kann; enn hvad angaar um þetta ad upvarta, skal min skillda vera. Frostapingsbok, sem hann umskrifar, skal eg tilsia, ad med eitthvat slag utskrifada fae, þott þad sie bagt nu hier, sem og hvad annat hönum til nytsemi vera kann i hans verke, sem mier hefur sidan mart magni momenti firir augu borid ; skal eg allt med mier taka, þa kiem, hvad þo ei i sumar verdur, eg veit ei hvört i haust, hvad mier þo likast þikir, enn einhvern tima er vist ad þad skier; villde hann þa i midlertid vera so godur og lata sinn amanuensem effter hendinni uppskrifa ur Flateiarbok f)at sticke, sem er fra því tiltekur Söguþattur Halfdanar Svarta, sem biriast strax effter Ol. sögu Tryggvasonar, og til Sverris sögu, nempe Sögu Halfdanar svarta, Olafs Helga og Orkneyinga, item Sögu Magnusar Hakonarsonar gamla, allt fra því Hakonar eloqvio, sem allra seinast stendur i sögu hans. þetta omak skal hann ei næst guds hialp fortryda, því eg skal þo, þa kiem (absit jactantia), færandi hendi koma, um eitt oc annad soddan. Hann giorir vel og svarar mier uppa þetta med tid. Mins herra bok verdur ferdug meina eg i mot Ste. Hans dag, enn min er ei ennu biriud, þar eg ei giet nockur loca i henni leidrett, firr enn Mstum fra hönum fæ, hvad eg nu umbid ad mier med firsta sendist, þad sama scilicet, sem hönum fra Islandi sendt er, enn ei Copie þar al; eg skal þad ospiallad afftur senda ¹. þattinn af Einari Sockasini villde eg mikid giarnan med sömu ferdum fa, ef mögulegt er. þordar Hredu saga oc Laxdæla, ef eg giet, skulu adur eg kem utskrifaz. þaug Documenta, sem Sal. Mag. Geert Millzov ² hefur effter sig latid, tvila eg ei uppa, at hann iferkemst, enn þike hönum þaug sier ei stoda, villde eg giarna med peningum kaupaa, Alexandri Magni sögu, Örvaroddz edur hvad annad, og villde hann tilsia, ad documentin ei burtkiæmi; skillde eg h[önu]m peninga afftur erleggja firir þad hann sialfr þar af ei girnist. Væri og því betur sem effter soddan antiqvitetums. 9smasmuglegar spyrst yrde, þar Sviar ætla nu i vor i Noreg ad senda til ad lata soddan

samansafna; i midlertid þiker her ei oliklegt, ad þeir og Danir muni oddsennu heyia, adur langt lide, kiemur þat til ad (!) Jarlinum i Hollsetulandi. Hann giörir vel og lætur mig til gamans fa þa visu Sigvatz ¹, sem þetta stendur i, so sem mig minner hann segde, klus petrusa. Nu fellur mier inn ad Consulera hann um hvada Patrekr fæddi upp Aurlyg, eg giet engan fundid, sem med tidenni accorderar, enn sist allra er þad S. Patricius; Eysisla, sem umgetur i Olafs sögu helga og annarstadar, er þad eigi Oselia? Ecke helldur accorderar ölldungis um Turgesium Norvegum, ad þad sie þorgils Harallz harfagra son, þar Engelsker vilia hann komid hafi i Irland 815, enn Kiarval Irakong finn eg ei neinstadar, mun þad nockud vera Congvovarus, sem rikti i Irlandi fra 819 til 832 inclusive? Brians bardaga halda vorar antiqvitates skied hafa 1006, enn Irsker 1014. Satiri og Satiris muli, sem vorar membranæ so kalla, mun vera þat promontorium, sem liggur vestur af Skotlandi a milli þeirra Eia Yla oc A[rran] oc heitir nu The Mul off Cayntyr. Enn Myrkiartan, sem um gietur i sögu Magnuss berfætz, mun vera Murchertus Hiberniæ Rex, qvi regnavit anno 1094, 1119 et intermediis. Hann giörir vel og avikur i breli sinu, hvad hann helldur vera Eiriksfjord, Eiriksei, Markland, Vinland, Irland hid mikla og Gunnbiarnarsker. Nu eru þessar þær sierlegustu frietter vor a medal Islendinga, ad Jon Gislason er ordinn gemeen Soldat, og Jon Thorkelson meinast ad vilia gefa sig under kriegem ², sumir meina, ad Soldatar eigi ad utskrifast af Islandi i ár, eg veit ei hvad um þad er. Kanske Jon þorkelsson verde med i því negotio. Eg man nu eckert fleira skrifverdugt, utan ad oska svars med firsta og ad endingu forsichra hann uppa, ad eg er hönum framveigis þienustubuinn til þess eg giet. Framar öllu þessu er eg hann oc alla hans Eilifum gude til allrar umönnunar trulega befallandi.

Hans skyldigste tienerer
Arne Magnussen.

Kiøbenhafn d. 4. Aprilis Anno 1689.

Udskrift:
Welædle oc Welbyrdig Thormod Torfvesen
Kongl. Majest. Historiographo tienstligen.

A Stangeland i Karmsund.